

ser, vil berigtigelsespligten for sådanne udsendelser påhvile tilladelsens indehaver.

Presselovens § 9 fastslår bl.a., at den, som en urigtig oplysning er egnet til at påføre en ikke uvæsentlig skade i økonomisk henseende eller i offentlighedens omdømme, har krav på at få bragt en berigtigelse, hvis begæring herom fremsættes snarest og inden en måned efter, at den urigtige oplysning er blevet bragt. Et eventuelt afslag på begæringen fra den ansvarshavende redaktørs side skal meddeles snarest efter begæringens modtagelse og være ledsaget af oplysning om muligheden for at klage til berigtigelsesnævnet. I dagblade skal berigtigelse optages senest i det andet nummer efter begæringens modtagelse, medmindre afslag er meddelt. Denne regel vil gælde tilsvarende for lokale radio- og fjernsynsforetagender, der har en udsendeshyppighed, som svarer til dagbladsudgivelse. Der kan også blive tale om optagelse af en oplysning om et sagsanlæg for manglende berigtigelse.

De bemærkes endelig, at der i lovforslaget indgår bestemmelser om straf for visse overtrædelser af loven eller regler fastsat i medfør af loven. Dette gælder også med hensyn til overtrædelse af pålæg om berigtigelse.

ad § 15 i

Der foreslås oprettet et udvalg, der repræsenterer juridisk, teknisk og mediemæssig sagkundskab, som på centralt hold kan følge udviklingen inden for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. I tilfælde, hvor ministeren for offentlige arbejder af frekvensmæssige årsager ikke vil kunne udstede tilladelse til oprettelse af alle de sendere, som ville være nødvendige for samtlige påtænkte programvirksomheder, skal valget mellem alternative løsningsmuligheder træffes endeligt af udvalget.

Endvidere anser man det for rigtigt, at der bliver en mulighed for at påklage afgørelser truffet af de lokale nævn om inddragelse af en sendetilladelse for kortere eller længere tid. I sådanne sager skal udvalget træffe den endelige administrative afgørelse.

Endelig skal udvalget fungere som rådgiver for kulturministeriet, bl.a. med hensyn til udformningen af retningslinjer på området, som udviklingen måtte vise, at der er behov for.

Herudover skal udvalget efter § 3 a, nr. 3, udstede tilladelser til fordeling i fællesantenneanlæg

m.v. af programmer i enkelte tilfælde, hvor et lokalt nævn ikke er oprettet.

ad § 15 j

Ved fordeling af et program om en enkeltstående lokal begivenhed i henhold til særlig tilladelse efter § 3 a, nr. 3, skal i hovedtræk de samme regler følges, som gælder for varig programvirksomhed. Der sigtes til reglerne om tilladelsesindehaverens selvstændighed, reklamer, opbevaring af bånd, programleder og berigtigelse.

Bestemmelserne om, hvem der kan få tilladelse, skal derimod ikke overføres på dette område, d.v.s. at der ikke stilles bopælskrav, og at kommuner og andre offentlige myndigheder ikke vil være afskåret fra lejlighedsvis at få tilladelse til denne begrænsede form for programvirksomhed.

ad § 15 k

Bestemmelsen tilsigter at skabe hjemmel for udstedelse af regler vedrørende lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, såfremt der i lys af udviklingen skulle vise sig behov for i øget omfang at fastsætte generelle forskrifter herom.

Blandt de forhold, som der kan blive tale om, kan nævnes spørgsmålet om regler for etablering af samvirke mellem flere indehavere af sendetilladelse, som deler en sender, med henblik på løsning af spørgsmål om fordeling af sendetid, udgifter m.v.

Til nr. 5

ad § 22

Som noget nyt fastsætter bestemmelsen strafansvar for den, der tilsidesætter en afgørelse om berigtigelse, overtræder bestemmelsen om at stille en kanal til rådighed for lokale programmer, bestemmelsen om optagelse og opbevaring af programmer samt bestemmelsen om pligt til at udpege en programleder m.v.

Til § 2

Loven skal træde i kraft den 1. april 1986, hvor den nuværende forsøgsordning med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed er udløbet. En række bestemmelser må dog træde i kraft snarest, således at behandlingen af ansøgninger, udstedelsen af tilladelser m.v. kan gennemføres i tide for at kunne få virkning pr. 1. april.